

Természetesnek tekintjük, hogy tanácsügyi beszámolón, képviselői fogadóórán szótartásuk azt, amit hibának tartunk; az üzemi termelési tanácskozáson, termelőszövetkezeti közgyűlésen keményen bíráljuk a visszasszágokat; felhasználjuk az újságok, a rádió nyilvánosságát, hogy segítséget kérjünk helyi gondjaink megoldásához. Valóban: természetes is ez, hiszen így vagy úgy, de mindenképpen közös ügyeinkről szólunk, mert az egyes ember sorsának alakulásában mind nagyobb részt vállal a társadalom. És éppen ezért ennek fordítottja is igaz: az egyes embereknek is mind nagyobb aktivitással kell bekapcsolódnia az állami, társadalmi, helyi ügyek intézésébe. Míg előbbi mind általánosabb valóság, addig utóbbinál sok és sokféle a tennivalónk.

Többféle idevonatkozó tanulsággal is szolgál mindaz, ami egyik községünkben történt: a tanácsülésen — tizenhét felszólalás után! — úgy határoztak, hogy társadalmi munkában rendbehozzák a községet az új településsel összekötő utat. Kátyus, sárral előtöltött három kilométeres útszakasz ez: kétszázalékos több családunk jelent könnyebbé a rendbetételét. A felszólalók nagy többsége helyeselte az elhatározást, s két hét múlva, amikor az első társadalmi munkanapra sor került, szerszámmal felfegyverkezve meg is jelentek mintegy háromszázán. Hamar megcsappant azonban a lelkesedés, amikor kiderült: a leginkább érintettek közül igen kevesen vannak jelen, s a tanács által biztosítandó közüzemnek negyede érkezett csak meg, a többi még valahol vagonban van. Baj volt a szervezés körül is, az emberek egy része álldogált csak, másokat ide-oda küldözgettek. A következő vasárnap már csak ötven körül volt az önkéntes munkások száma...

A tanácsülésen az új településen élők tanácsstagjai válsztóik régi kívánságaként tolmácsolták az út rendbehozatalát: ám amikor ugyanezek a tanácsstagok társadalmi munkára hívták választóikat, egyszerűen megcsappant az érdeklődés. És tovább rontotta a helyzetet a már említett szervezőtelenség stb. A történet nem egyedülálló: sajnos, sűrűn előfordul, hogy nincs elég becsület az önzetlen aktivitásnak, s ugyanakkor az is, hogy az emberek csak a szavakig, a kívánságokig, a bírálatig jutnak el, de a legfontosabbhoz, a tettehez már nem.

Szavak és tettek szoros kötődése alapja, mondhatni létezési feltétele a szocialista demokráciának. És ez egyaránt érvényes „felfelé”, meg „lefelé” is: nem elég igényelni az állampolgárok fokozott közreműködését, hanem biztosítani kell annak szervezeti, formai feltételeit is — mint ahogy például kormányrendelettel határozta meg az üzemi termelési tanácskozások új rendjét, tartalmi gazdagítását azzal, hogy a gazdasági vezetés számára határidőhöz kötötten kötelezővé tette a válaszadást —, s ugyanakkor a közgondolkodás formálásával mind szélesebb körben szükséglettel kell tenni a közügyekben való részvételt. Szükséglet? Igen, azzá! Már ma is sok olyan polgára van hazánknak — hiszen sokszázézer aktív tevékenykedik a különböző társadalmi szervezetekben —, akik nem elégednek meg azzal, hogy kitöltik a szavazó lapjukat, hogy egy-egy gyűlésen felszólalva helyeslik politikai, gazdasági céljainkat, hanem napról napra, munkájukon túl is tesznek, cselekednek jobb holnapunk, gazdagabb életünk érdekében. Tanácsstagok és szakszervezeti bizalmiak, népi ellenőrök és népfőbiztosok, KISZ-esek — életünk valamennyi területén ott vannak már azok, akik jól tudják, hogy a tett, a cselekvés a legnyomósabb igen szavazat a szocializmus mellett. Ennek társadalmi méretű kibontakoztatása, minden állampolgárral való megértése pedig nemcsak egyszerű feladat, hanem — történelmi szükségesség is.

MÉSZÁROS OTTÓ

Az ENSZ ünnepélyesen tiltsa be az erőszak bármilyen alkalmazását

Mód Péter beszéde az ENSZ-közgyűlésen

Mód Péter, a külügyminiszter első helyettese, a magyar ENSZ-delegáció vezetője, november 16-án beszédet mondott a közgyűlés plenáris ülésén a Csehszlovákia és 12 más ország által betervezett határozati javaslat vitája során. Ez a javaslat — mint ismeretes — az erőszak alkalmazásának és az erőszak alkalmazásával való fenyegetésnek a nemzetközi kapcsolatokban történő eltiltásáról és a népek önrendelkezési jogáról szóló korábbi határozatok megerősítésével foglalkozik.

Mód Péter a többi között utalt az Egyesült Államok vietnami agressziójára, majd kijelentette: a békés egymás mellett élés, az államok közötti egészséges együttműködés alapvető, nyilvánosan mindenki által elfogadott normáinak megvalósítását teszi lehetővé az a külpolitikai gyakorlat, amelyet a nemzetközi sajtó az úgynevezett Johnson-doktrína néven ismer. Ez a doktrína törvényesnek nyilvánítja a külső fegyveres beavatkozást bármely ország kormányának, népe ellen, ahol az Egyesült Államok megítélése szerint a haladó erők a nyugati ha-

talmak érdekeit, az általuk egyedül törvényesnek elismert társadalmi rendet és életformát fenyegetik.

— Az Egyesült Államok által irányított legnagyobb katonai szövetség, a NATO létrehozása idején elsősorban a Szovjetunió és az európai szocialista országok ellen irányult. Ismeretes azonban, hogy egyetlen szocialista ország részéről sem történt és nem történik sem fenyegetés, sem agresszió. A NATO vezetőinek bevallása szerint is

a NATO ma már nemcsak az európai szocialista országok ellen, hanem elsősorban az afro-ázsiai térségben levő, nemzeti függetlenségükért küzdő népek és a nemrég felszabadult országok önálló, független politikája ellen irányul

és összehangolja az Egyesült Államok által vezetett egyéb katonai jellegű szövetségek tevékenységét.

— E kérdések tárgyalásánál nem lehet elkerülni az afro-ázsiai és a latin-amerikai országok területén kiépített idegen támaszpontok kérdését — hangoztatta a magyar küldött, majd így fejezte be beszédét:

— A magyar delegáció a világ békejének érdekében, az újonnan felszabadult és a nemzeti függetlenségükért küzdő népek érdekében szükségesnek tartja, hogy a közgyűlés a Csehszlovákia és a 12 más ország által javasolt határozat- és nyilatkozattervezet elfogadásával

ünnepélyesen erősítse meg az erővel való fenyegetés megtiltásának, valamint a nemzetközi kapcsolatokban az erőszak alkalmazása betiltásának elvét,

határozottan és egyértelműen ítélje el ezen elvek bármely formában való megsértését és hívjon fel minden államot ezen alapelvek feltétlen tiszteletben tartására.

A Varsói Szerződés tagállamai katonai képviselőinek értekezlete

1966. november 14 és 17 között a Varsói Szerződés tagállamai hadseregeinek képviselői Budapesten értekezletet tartottak, amelyen megvitatták az egyesített fegyveres erők állományába tartozó csapatok hadművelési és harci kiképzésével, harcászati feladataival kapcsolatos kérdéseket.

Az értekezlet baráti légkörben zajlott le. A megvitattak kérdésekben teljes nézetazonosság és egyetértés volt.

Kállai Gyula, a magyar forradalmi munkás-paraszti kormány elnöke november 17-én fogadta A. A. Grecsko marsallt, a Varsói Szerződés tagállamai egyesített fegyveres erőinek főparancsnokát, valamint a tagállamok katonai küldöttségeinek vezetőit és meleg, baráti beszélgetést folytatott velük. (MTI)

Cseretraktorok, hosszabb garancia

Kedvező változások lépnek életbe a mezőgazdasági gépjávitásban

Befejezéshez közeledik az idei mezőgazdasági szezon a Csongrád megyei gépjávitó állomásokon is. Berár Demeter, a gépjávitó állomások megyei igazgatóságának vezetője tájékoztatójában elmondta, hogy az állomások — s erre eddig még sohasem volt példa — már valamennyien teljesítették éves terveiket. A dolgozók általában mindenütt szép összegű nyereségre számíthatnak. A kiemelkedő munkások szoros összefüggésben állnak a IX. pártkongresszus tiszteletére kibontakozott szocialista munkaversennyel. Az év elején valamennyi gépjávitó állomás kollektívájára csatlakozott a hőmezővászárhelyiek felhívására. Különösen az őszi betakarításban és vetésben tünnek ki tömegesen gépállomási dolgozók. Összesen 660 ezer normálholdnyi talajmunkát terveztek a számukra, s ezzel szemben november 10-ig 795 ezer 383 normálhold munkát számoltak el. Eszerint a kongresszusi versenyvállalásokat már mindenütt túlteljesítették. Tekintettel arra, hogy még bőségesen van őszi szántás, mintegy 900 ezer normálholdra lehet majd számítani az éves terjesztésben.

Ára. A tsz-ek már egy évre előre is láthatják várható javítási kiadásukat. Továbbá bevezetik valamennyi gépjávitó állomáson a cseretraktort-rendszert. Összesen 140 cseretraktor várja január elsején a javítást. Ez a kezdeti forgóalap, s a cseretraktorok száma később még gyarapszik. Ez a módszer — amint Berár Demeter mondta — megkívánja a mezőgazdasági gépjávitás teljes és végleges szakosítását is. A szakosított javítással kapcsolatos eddigi elmélet januártól kezdve gyakorlati lesz meggyökere. Például Kistelek generálozzák majd a megye összes Zetor-típusú traktorait. A szentesi javító-állomás fő profilja lett az UTOS- és az MTZ-gépek felújítása. Makón végzik januártól kezdve a termelőszövetkezeti személy- és tehergépkocsik I-es és II-es szemléjét és a megyében kizárólag csak itt javítanak karambolos járműveket a közös gazdaságok számára. A dorozsmai gépjávitó állomás pedig a lánctalpas nehézsúlyú gépek javítási profilját kapta meg. Vásárhelyen a

gabonakombájnok és az RS 09-es kistraktorok megyei „klinikáját” építették ki. A székelykúti állomás az új évtől kezdve kifejezetten csak majorgépesítéssel, villamosítással és az e profilba tartozó javításokkal foglalkozik.

Hódmezővásárhelyen a közeli napokban kezd meg a termelést egy úgynevezett műanyagfelrakó üzem. Itt a megkopott alkatrészeket a legkorszerűbb technológiával újítják fel. Ez az üzem az egész megye mezőgazdaságát ellátja majd felújított alkatrészekkel.

Szó van arról is, hogy a garanciaidőt az eddigi három hónap helyett már 1967-ben 6 hónapra emelik, tehát fél éven át minden hibát, ami normális üzemi terhelés mellett előfordulhat, ingyen hátrítanak el. Ez növeli a gépjávitó állomások érdekelttségét is a jobb minőségben. Az általuk feljavított traktorok legalább 400 munkanorma ledolgozására lesznek képesek nagyobb javítás nélkül. A cseretraktorokat is ilyen garanciával adják ki.

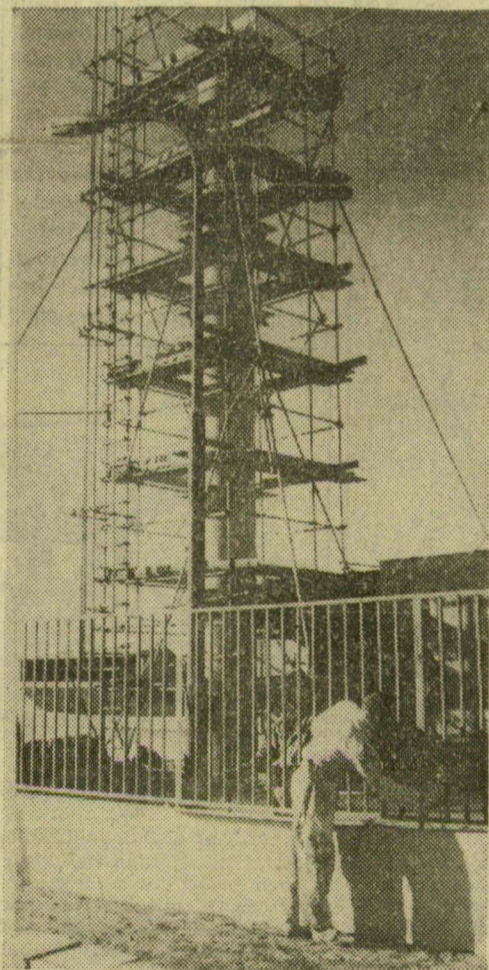
Szovjet-osztrák tárgyalások

Csütörtök reggel Nyikolaj Podgornij, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa Elnökségének elnöke és kísérete különvonaton Linzbe utazott, ahol a vendégek megtekintették az államosított Egyesült Osztrák Vas- és Fémműveket.

Podgornij délután az egykori mauthauseni koncentrációs táborba látogatott. Bécsben részletek kerültek nyilvánosságra a szovjet és az osztrák kormányfői tárgyalásairól. A Bock alkancellér, valamint Tyihonov miniszterelnök-helyettes és Kuzmin, a külkereskedelmi miniszter első helyettese közötti megbeszéléseken mindenképpen a két ország kereskedelmi kapcsolatainak kibővítése szerepelt napirenden.

A Piffel-Percevic közoktatási miniszter és Romanovszkij, a külföldi kulturális kapcsolatok állami bizottságának elnöke közötti eszmecsere egyetemi lektorok, tanárok, ösztöndíjasok cseréjéről és kölcsönös kiállításokról tárgyaltak.

Felépült a kisteleki kenyérgyár

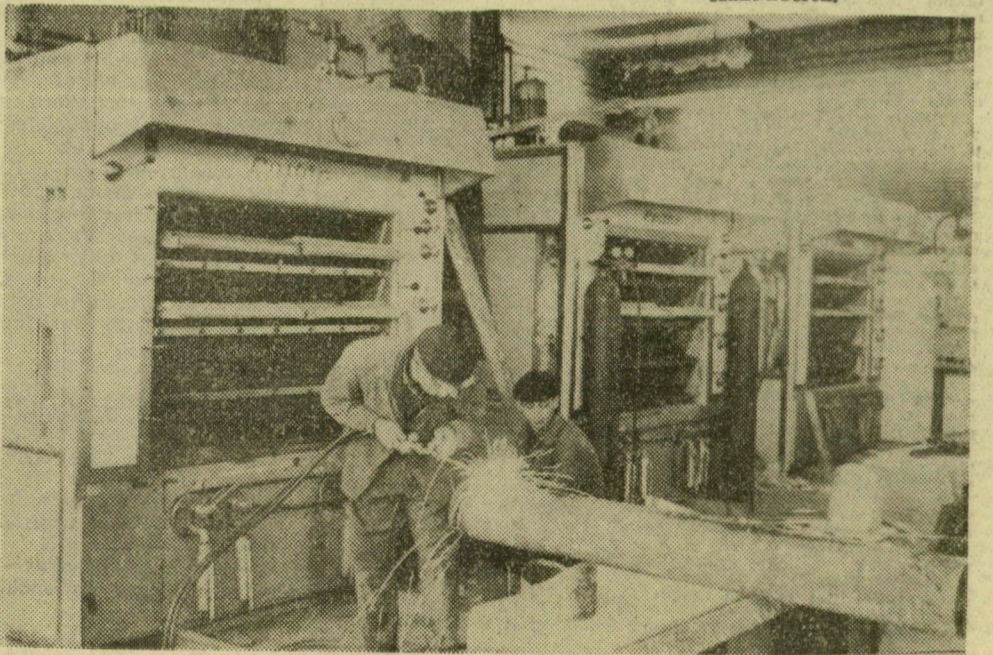
Talán már lebontották a kémény állványzatát, a tetőfedők felszerelték a színes poliészter ernyőket, a festők és mázólok befestették a vaskerítést a kisteleki kenyérgyárban. A szakemberek a belső munkálatokat végzik, korszerű kemencéket szerelnek, villanyhuzalokat helyeznek el.

A befejező munkálatokat végzik tehát a kisteleki kenyérgyár építői. Hell Mihály, a megyei építőipari vállalat művezetője szerint november végéig befejezik az építkezést. A tágas feldolgozó helyiségben, az olajfűtésű kemencék mellett a budapesti vegyipari gépgyár szakemberei a villanyvezetékek, olajcsövek, vízvezetékek bekötésén munkálkodnak, a páraelvezető- és füstgázcsöveket szerelik. Bár késlelteti munkájukat a beruházó és kivitelező vállalat vitája a különböző csövek méretei miatt, mégis remélik, hogy november végére teljesítik feladatukat.

A feldolgozó helyiség szomszédságában lesz a lisztraktár, illetve a kenyérraktár. Jelenleg a villanyszerelők munkahelye, ahol különböző sütőipari berendezések — dagasztócsészek, kenyérszállító kocsik, dagasztó- és sodrógépek — várják, hogy rendeltetési helyükre kerüljenek.

Mutatós, nagy épület a kisteleki kenyérgyár, a felszerelése korszerű. Bizonyára szép és jóízű kenyereket sütnék majd itt a pékek.

Képeinken: Festik a vaskerítést (fent) — a kemencék szerelését végzik a pesti szakemberek.

(Somogyi Károlyné felvétele.)